

Oponentský posudek
na doktorskou disertační práci

Jana Břeská

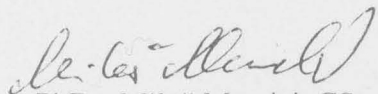
Muslimové v současném Španělsku a španělský oficiální islám

Práce Mgr. Břeské zaujme již svým názvem, neboť v rámci dnes již poměrně rozsáhlé produkce (monografie, sborníky) na téma evropského islámu, resp. jeho jednotlivých lokálních podob se islámu a islámským komunitám ve Španělsku věnuje relativně malá pozornost. Daleko více pozornosti se věnuje soudobému vývoji v „klasicky islámských“ evropských zemích, jako je Albánie, Bosna nebo Rusko, ale především v takových zemích jako je Francie, Británie nebo Německo, příp. USA. Módou se stalo popisovat islám ve Skandinávii nebo Argentině. Jakkoli Španělsko je „klasicky islámská evropská země“, pokud jde o fenomén „euroislámu“, má svá specifika, která předložená práce vyčerpávajícím a velmi plastickým způsobem analyzuje.

Struktura práce je vyvážená a plně odpovídá požadavkům na doktorskou studii. V úvodu Břeská jasně a koncisně vytýčila cíle a metody zpracování a uskutečnila kritický rozbor pramenů a literatury, kde také sama poukazuje na slabiny studia španělského „euroislámu“, a tak nevtíravým způsobem upozorňuje na značnou originalitu své práce. Korektně a obsáhle seznamuje čtenáře s metodikou svého postupu, což je aspekt, který by v žádné vyzrálé rozsáhlejší a mezioborové studii neměl chybět, avšak ne vždy tomu tak je. Ke kvalitě úvodu přispívá i vysvětlení transkripce arabských jmen, toponym a islámských pojmů, což mj. dává tušit, že autorka je jazykově vybavena skutečně beze zbytku.

Po zhodnocení úvodu se „recenzent-rutinér“ zpravidla podívá na sám závěr práce, na seznam pramenů a literatury. Zde je třeba konstatovat, že heuristicky se autorka s tématem vyrovnala skutečně mimořádně zdařile. Tato část studie obsahují strany 213–227, včetně rozsáhlého seznamu internetových adres. I kdybychom odmítali uvěřit, že autorka skutečně prostudovala a těžila ze všech uvedených bibliografických údajů, už jejich heuristické shromáždění a utřídění má neocenitelný smysl jak pro autorku samu (pokud bude chtít téma dále rozvíjet), tak pro další zájemce o toto téma.

Kritické připomínky nemohu mít ani k formální či technické stránce zpracování. Poznámkový aparát je pečlivě vážen, autorka střežila jeho formální jednotnost, koncisnost a funkčnost. Na některých místech snad mohlo být i více výkladových poznámek, neboť se dá očekávat, že studie by mohla posloužit širšímu okruhu čtenářů, kteří s islámskými reáliemi nebo geopolitickými souvislostmi práce nejsou důkladněji obeznámeni. Na vysoce kultivované úrovni je rovněž jazykové zpracování, což u disertačních prací nebývá vždy pravidlem. Pro mne jako oponenta je radostí konstatovat, že práce Mgr. Jany Břeské je po formální i obsahové stránce téměř vzorovým příkladem toho, jak má doktorská disertační studie vypadat. Při jejím studiu jsem se poučil a nemá skutečně smysl, abych do svého posudku zařazoval některé drobné připomínky k diskusi, které ve mně evokoval text na str. 22–40. Břeská napsala práci, která není jen první svého druhu v české produkci, nýbrž bezesporu i ojedinělá v kontextu evropské islamologické, politologické či sociologické produkci na dané téma. Proto doporučuji, aby práce Jany Břeské byla před oborovou komisí obhájena a postoupena k dalšímu řízení děkanátu FFUK.

Doc. PhDr. Miloš Mendel, CSc.
Orientální ústav, v. v. i., AV ČR

v Praze dne 1. července 2007